

Sevginin Dokunulmazlığı

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 12 Haziran 2020

Yalnızlığın mukozasında bir düş çukurunun amblemiyim ve de ıssızlığım ve bir ömürlük sessizliğime ses ve eda olan bilumum sözcükle izdivacım üstelik örtümü de serdim gökyüzüne ve ayaklarımı aldım altıma ellerimse başımda ve dinmesini bekliyorum çığlık sağanağının ki rest çekeyim tüm yalana ve inada ve rolünü üstüne geçirmiş kimse varsın doğallığımla acımla sefil bir tanrı olayım göğün menkıbelerinde yanıp tutuştuğum rahmet, yüce Mevla ve aşk adına hele ki kaykıldığım zeminde düşme hakkım bile yok iken ve omuzlarım dik ve arşa çıkan sessizliğime de ses olurken İlahi Işık ve Ateş hele ki o kıvılcım yok mu beni benden eden...

Bir teselli ise gecenin kayrası...

Su topu oynayan bir yunus gibi...

Cebelleştigim yüreğim ve içime diktiğim renklerim...

Ket vurduğum hezeyanlarım belki de bir düş muharebesinde s/alındığım saltanat elbet kapışan evren ve insana yok da tek itirazım, dememi beklemesin hiç kimse az sonra konacağım dalı çoktan rezerve etti de kalemim ve yaprak olmamın haricinde içine açan bir çiçekten de hallice kanadığım yetmezmiş gibi batan dikenlerime itirazım batırmadan geçirmekse ömrü yeter ki yıkmasın yüreğim Kâbe'yi...

Bilinmezin bilindik öyküsünü yazıyorum

Bir tabu ise yüreğimin hala yıkılmadığı;

Bir dua ise annemin üstüne titrerken

Ve gölgem

Ve yüreğim

Hele ki seyyah bir imgenin nazarında

Kaynayan içim sıcak su kıvamında

Y/andıığım kadar mutluyum

Yakmaksa ne haddime?

Yalnızlığım adam boyu ve dokunduğum

O rahle

Elbet inancın mukozası

Ve aşkın

Hidayete ermekle iştiğal bir semazen

Göğün katlarına kat çıkan yürek

Tebessümler ektiğim gönül tarhım

Kıyamet öncesi yaşadığım mutlak son

Ölümle restleşen imgeler
Ve tembel rüyalarımda
Iskaladığım mutluluk;
Gayrısı alkışladığım
Sonla başa kaydığım
Baştan ayağa hatanın ve yanlışın ta kendisi;
Rüşünü ispatlamış bir hakkaniyet benimki:
Rabbine âşık ve yakın;
Aşka tutsak ve meftun
Kıvancın iştiğali elbet hoşluk yüklü bir gazel.

İndinde mevsimin dökülmüş yapraklarım
Rengimi muhafaza ettiğim
Yüzüme vuran pembe ve ışıltılı gözlerim
Özümde saklı ne ise sözümle iştirak
Şimdilik bir terennüm
Yarına da Allah kerim.

Aşkın tutanağında en ölü iklim yeislerim:
Kozamın çatırtıları ihya olası hangi rüzgârsa
Kendimle yetinmeyi dilediğim bilebildiğim
Her eksen ve aksan
Kanayan yaraların kök saldığı bilumum acıların
Handikabı
Kopacak düğme nasıl ki ilişmedi iliğine.

İlmek ilmek g/ördüğüm rüyalar
Vadesi dolup da şiirin
Hayatla aram nasıl ki limoni
Şimdime dokunduğum her v/akit
İzahı mümkün olmayan bir yolculuk benimki
Tutuşan yangının ilk kıvılcımı doğdu madem
Aşktan ve matemden yana dokunulmazlığımla
Resti çoktan da çektim iblise ve lanete.

Hurra acılar yeltendiğim her hece
Kavrulan mevsimin dayattığı kendi halinde bir hikâye
Olsam bile yazmaya doyamadığım her gecede
Saklıdır maruzatım ve ömürlük yanılığarımla

Pekişen iç sesin teselli bulduğu yıkılmaz tek ilke
Elbet sevginin dokunulmazlığı
Vücut bulan yürek ikliminde.